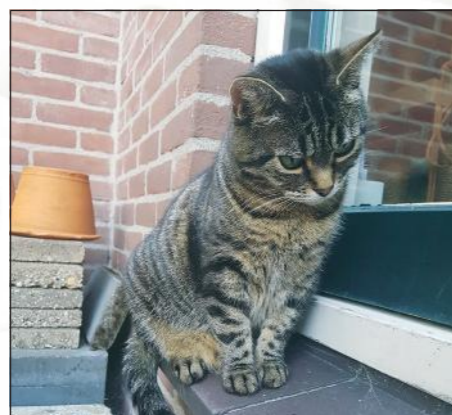

Wat een pokkentijd!

door Claudia Verhoeff – dierenarts

Drie bloednerveuze mensen komen mijn spreekkamer in met hun kat Loes. Ik schud hun drie klamme handjes. Zo meteen zal ik een echo maken van de buik van Loes. Het wordt bepaald geen pretecho, want Loes wordt verdacht van FIP. Het huilen staat vooral meneer nader dan het lachen want hij heeft gisteravond het hele internet afgezocht naar informatie over deze ongeneeslijke kattenziekte, en vond dat het FIP virus een mutatie is van een coronavirus...

jectie prednison om de ontsteking in haar lever te bestrijden. Het leek even de goede kant op te gaan maar als Loes een dag later weer volkomen apathisch is denkt mijn collega vocht in de buik te voelen en plant de volgende dag een echo bij mij in omdat ze Loes verdenkt van FIP.

Feline Infectieuze Peritonitis is een besmettelijke buikvliesontsteking die alleen bij katten voorkomt. Gelukkig is het FIP-virus zelf niet besmettelijk. Het ontstaat in de patiënt als een mutatie van een coronavirus, dat veel voorkomt bij katten en meestal alleen maar een beetje diarree veroorzaakt. De meeste katten maken dit virus wel een keertje door in hun leven en vaak zonder symptomen. Een enkele keer echter verandert dit coronavirus in de kat tot een uiterst gevaarlijke variant die de natte of droge vorm van FIP kan veroorzaken. Voor dierenartsen is het coronavirus dus geen onbeken-

Het is 28 februari 2020, één dag nadat de eerste besmetting met Covid-19 in Nederland is gemeld. Het is geen verrassing maar wel even slikken dat dit potentieel dodelijke virus voor mensen nu ook ons landje heeft bereikt. Italië is in deze dagen volop in het nieuws. Het coronavirus heeft vooral Lombardije in zijn wurggreep. We zien schokkende beelden van een overvolle IC met mensen met luchtballonnen om hun hoofd. Krantenkoppen schreeuwen dat Italiaanse artsen moeten kiezen tussen leven en dood. Het lijkt een bizarre sciencefiction film te zijn maar is er ook een kans dat deze werkelijkheid zal worden in Nederland?

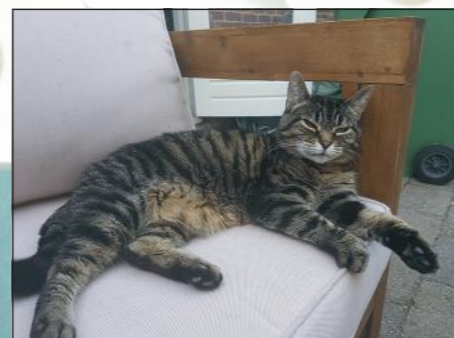
Loes is een paar dagen geleden ziek geworden. Ondanks koortsremmers had ze een temperatuur van 40.6°C, twee graden te hoog. Ze is hongerig en eet bijzonder slecht. Ze had een paar keer gebrakt en protesteerde bij het voelen voorin haar buik door mijn collega. Op antibiotica en infuus knapte ze helemaal niet op zodat mijn collega een dag later bloedonderzoek heeft gedaan. Haar plasma was knalgeel en de leverwaarden te hoog. Omdat het zo slecht ging met Loes kreeg ze een in-

de. In dit geval werd Loes verdacht van de natte vorm. Dat betekent dat zich vocht in de buikholte (of borstholte) op kan hopen waardoor de patiënt in grote problemen komt. FIP is dan dodelijk binnen enkele weken. Het is lastig om de diagnose met zekerheid te stellen.

Mijn collega had de buik van Loes aangeprikt om te kijken of ze het typische gele draadtrekkende vocht, waar FIP zo berucht om is, uit de buik van Loes kon trekken. Dit was haar niet gelukt. Aan mij de twijfelachtige eer om meer zekerheid over de diagnose te verkrijgen door het maken van een echo van de buik.

In onze praktijk ben ik de enige dierenarts die de echo's kan maken. We leggen Loes op haar rug in het echokussen. Terwijl we de buik van Loes scheren voor de echo vertelt meneer nerveus honderduit over alle scenario's die hij op internet gelezen heeft over FIP. Het was voor hem 'echt een pokkentijd' om zo lang te moeten wachten tot de echo van vandaag. Hij vertelt emotioneel dat ze al afscheid genomen hebben van Loes. Mevrouw doet daar nog een schepje bovenop en ik wissel een bezorgde blik uit met hun stille dochter van een jaar of twaalf die beteuterd zit te kijken wat ik allemaal aan het doen ben. Ik probeer de spanning te verlichten door haar te vertellen dat ik ook een Loes heb thuis. Geen kat maar een hond en geen Loes maar een Luzje en dat het 'lichtje' betekent in het Spaans. Het levert een waterige glimlach op.

Ik doe echogel op de kale buik van Loes en samen kijken we naar het schermpje van het echoapparaat. In eerste instantie ga ik vrij vlot met de echokop over de buik van Loes en zie haar urineblaas, darmen, nieren, lever en milt. Vooral in de liezen blijf ik even scannen want dat is het laagste punt van de buik. Op die

plek verwacht ik veel vocht te zien omdat het vocht door de zwaartekracht naar het laagste punt zakt. Daarna herhaal ik alles maar in een langzaam tempo om geen details te missen. Ik voel drie paar ogen geconcentreerd naar mijn gezicht kijken en het is ineens doodstil. Het is best lastig om mijn gezicht neutraal te houden want ik wil goed de tijd nemen om zo zorgvuldig mogelijk alle organen te kunnen beoordelen, aangezien er van de uitslag nogal serieuze beslissingen kunnen afhangen.

Ik had het niet verwacht. En de eigenaren ook niet. Maar er zit geen vocht in de buik van Loes. Helemáál geen vocht zelfs. En dat niet alleen, maar eigenlijk kan ik geen afwijkingen vaststellen aan alle organen van Loes, zelfs de lever ziet er volkomen normaal uit. Het heeft even tijd nodig voordat dit doordringt tot de eigenaren. Dan slaat de bedrukte stemming ineens volledig om in euforie. Meneer en mevrouw beginnen non-stop te praten over Loes, over dat ze dus niet dood zal gaan, dat ze er alles voor over hebben om medicijnen te geven, dat ze het niet kunnen geloven dat ze beter kan worden enzovoorts en ze zijn zóóóó blij dat het geen FIP is. Het meisje is stil en kijkt opgelucht. We maken de buik van Loes weer schoon en ze mag weer lekker in haar mandje mee naar huis. Ik schrijf extra antibiotica en prednison voor en twee blikjes 'astronautenvoeding' ter ondersteuning. In opperste staat van opwinding vertrekken de eigenaren met Loes. Ik wens ze succes met het ingeven van de pillen en de dochter succes met haar drukke ouders, waar ze hartelijk om moeten lachen.

Een paar dagen later krijg ik een enthousiast telefoontje dat het steeds beter gaat met Loes. Geleidelijk herstelt ze van de gemene maar niet levensbedreigende leveront-

steking. We spreken af wekelijks contact te houden over het verloop en passen de doseringen dan aan. In dezelfde tijd ontwikkelt Covid-19 zich tot een ware pandemie en gaat de wereld op slot. Bij het volgende telefoontje gaat het met Loes steeds beter maar het gezin zit in quarantaine omdat de eigenaresse symptomen van Covid-19 heeft. Dit is de eerste klant van onze praktijk met verschijnselen en we beseffen dat ook wij risico zullen lopen ondanks alle maatregelen.

Niet veel later schudden we geen handen meer, de anderhalve meter afstand wordt een begrip, er wordt massaal WC papier gehamsterd, de IC's maken zich klaar om op te schalen, ouderen en kwetsbaren worden 'opgehokt' en het meest besproken onderwerp is het gebrek aan mondkapjes. Ook in onze praktijk proberen we de richtlijnen van het RIVM zoveel mogelijk toe te passen. We bestellen een grote plexiglasplaat voor op de balie, in de wachtkamer kunnen klanten hun handen desinfecteren, we laten maar één persoon toe per consult en we dragen mondkapjes als we de anderhalve meter afstand tot een eigenaar niet kunnen waarmaken. Bij gebrek aan mondkapjes gaan twee collega's ijverig met hun naaimachine aan de slag. Alle preventieve zorg wordt tijdelijk uitgesteld en de hele dag worden contactoppervlakken regelmatig gedesinfecteerd. Een maand na het maken van de echo bij Loes bel ik de eigenaren hoe het gaat. Met Loes en met hen. Met Loes gaat het uitstekend, ze zit weer vol kattenkwaad. En de eigenaren? Die zijn nog steeds héél blij, maar tjonge 'wat een pokkentijd' die intelligente lockdown.

Maak telefonisch of online een afspraak

Bel voor advies voordat je naar de dierenarts gaat

Bezoek de dierenarts alleen voor urgente zaken, nadat je gebeld hebt.

Alleen één gezonde volwassen persoon mag het huisdier vergezellen.

Wacht na aankomst buiten en volg de instructies van het personeel op.

Desinfecteer je handen bij binnenkomst indien het beschikbaar is.

Vermijd contact (geen handen schudden) en blijf op 1,5 meter afstand.

Probeer niets aan te raken in de wacht- en spreekkamer.

Contactloos betalen heeft de voorkeur.

En vergeet niet om je handen vaak en goed te wassen.

Alkmaar Noord DIERENARTSEN PRAKTIJK